

D O D A T E K

D O G A Z E T Y

KURYERA LITEWSKIEGO N° 55.*Wilno dnia 7 Maja v. s. 1828 roku.*

UKAZY RZĄDZĄCEGO SENATU.

O zagranicznej drobnej monecie.

Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu, iż po rozpatrzeniu odbywającej się w Radzie Państwa sprawy, względem obrotu w Zachodnich i Nadbałtyckich guberniach drobnych zagranicznych monet, a w Bessarabskim Obwodzie Tureckiej monety, opinią tejże Rady, Naywyżey utwierdzoną na dniu 30 grudnia 1827 roku, między innemi postanowiono: ponowić istniejący już zakaz przywozu morzem i suchą drogą zagranicznej niskiej próby monety, przypuszczając te tylko wyjątki, które w opinii Ministra Skarbu względem wyrażonego przedmiotu są pomienione, a mianowicie: Polską złotówkową monetę wyższego waloru i Turecką złotą monetę w Bessarabii. O takowej Naywyżey utwierdzonej opinii Rady Państwa Minister Skarbu przedstawiał Rządzącemu Senatowi dla zależącego od niego rozporządzenia. Rozkazali: dla powinnego podług wyrażonej Naywyżey utwierdzonej przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ Opinii Rady Państwa spełnienia, po wszystkich miejscach ogłoszenia i należytej wiadomości posłać ukazy: do wszystkich Gubernialnych i Obwodowych Rządów, do Mieysc Urzędowych, także do PP. Ministrów, Sprawującego obowiązek Kontrolera Państwa, Wojskowych Jenerał-Gubernatorów, Wojskowych Gubernatorów zarządzających sprawami cywilnemi, Jenerał-Gubernatorów i Naczelników miast; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu i do Powszechnych ich Zebrań przesłać uwiadomienia. Stycznia 18 dnia 1828 roku. (Z 1go Departamentu.)

O ponowieniu wszystkim Gubernialnym i obwodowym Rządcom o ściśtem wypełnianiu ukazu Senatu 9 listopada 1803 roku.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI Rządzący Senat słuchali przełożenia, P. Ober-Prokuratora i Kawalera Żurawlewa, przez które stosownie do przepisu Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości, P. Radcy Taynego, Senatora i Kawalera Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, w skutek odniesienia się do niego Honorowego Opiekuna Taynego Radcy Kuznikowa o tém, że Kostromski Rząd Gubernialny za prywatne do Majorowej Xiężny Mieszczerskiej pretensye przystąpił do opisania ruchomości w majątku jej, zastawionym Moskiewskiej Radzie Opiekuńskiej, podawał Rządzącemu Senatowi o ponowieniu wszystkim Rządcom

Gubernialnym o ściśtem wypełnieniu ukazu Rządzącego Senatu 9 listopada 1803 roku, którym zalecono, ażeby zastawione Opiekuńczym Radom nieruchome majątki, za pretensye prywatnych ludzi, pod żadnym pozorem przedawane nie były z publicznego targu i z tych majątków włościanie bez zgody tych Rad nie przenosili się do innych gubernij. Rozkazali: zgodnie z przełożeniem P. Ober-Prokuratora i Kawalera, wszystkim Gubernialnym i Obwodowym Rządcom ponowić o ściśtem wypełnianiu ukazu Rządzącego Senatu 9 listopada 1803 roku. Stycznia 9 dnia 1828 roku. (Z 1go Departamentu.)

O zmniejszonem cła od skór niewyprawnych, wywożonych za granicę.

Rządzący Senat słuchali raportu P. Ministra Skarbu, że na skutek przedstawienia jego o zmniejszonem cła od skór niewyprawnych, wysyłanych z portów: Czarnomorskich, Azowskich, Bessarabskich, Lipawskiego i Rewelskiego, Rada Państwa przez opinią, 23 grudnia 1827 roku Naywyżey utwierdzoną, postanowiła: dla zachęcenia handlu wywozowego tych mieysc, kontynuować pobieranie zmniejszonego cła od skór niewyprawnych, wywożonych za granicę z wyżej pomienionych portów i na czas przyszły do rozkazu. Donosząc Rządzącemu Senatowi o tej Naywyżey utwierdzonej Opinii Rady Państwa, Minister Skarbu upraszał o rozkazanie ogłoszenia jej dla powszechnej wiadomości. Rozkazali: o wyrażonej Naywyżey utwierdzonej przez JEGO CESARSKĄ MOŚĆ opinii Rady Państwa, dla należytej wiadomości i po wszystkich miejscach ogłoszenia, do wszystkich Gubernialnych i Obwodowych Rządów, równie i do Naczelników miast posłać ukazy, podobnie przez ukazy dać wiedzieć wszystkim Urzędowym mieyscom, PP. Ministróm, spełniającemu obowiązek Kontrolera Państwa, Wojskowym Jenerał-Gubernatoróm, Wojskowym Gubernatoróm zarządzającym sprawami cywilnemi i Jenerał-Gubernatoróm; a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Departamentów Rządzącego Senatu i Powszechnych ich Zebrań przesłać uwiadomienia. Stycznia 10 dnia 1828 roku. (Z 1go Departamentu.)

O rozwiązaniu, że włościanie i dworscy ludzie mogą mieszkać u różnocyfców i innych osob, prawaszlacheetwa niemających, nie inaczej, jak za ustanowionemi na to świadectwami.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI Rządzący Senat słuchali sprawy za doniesie-

niem Kałuskiego Gubernialnego Rządu o napotkaney przez ten Rząd wątpliwości przy rozpatrywaniu i rozwiązaniu spraw o poddanych obywatelskich ludziach, przemieszkujących u różnocyńców: *naprzód*, co się tycze ludzi i włościan oddanych przez właścicieli różnocyńcom bez piśmiennych świadectw, w dawaniu im wolności z pod posiadania pierwszych czy nie potrzeba postanowić niektórych wyjątków? *I powtóre*, czy należy dzierżawców tych ludzi, niemających prawa na ich posiadanie, kiedy samym tym włościanom i dworskim ludziom dana będzie wolność, wszystkich bez wyjątku podciągnąć pod wyrażone w Naywyżey utwierdzoney 10 kwietnia 1823 roku Opinii Rady Państwa, uzyskanie za pięć męzką po 500 rubli, a za żeńską po 200 rubli? *R o z k a z a l i*: ponieważ prawidła, opisane w opinii Rady Państwa, 23 października 1816 roku Naywyżey utwierdzoney, i nastąpiły później dla dopełnienia tych prawideł także podług Opinii Rady Państwa, Naywyżey utwierdzoney 10 kwietnia 1823 i 12 maja 1824 roku, postanowienia, mają jedynie na celu, przecięcie wkradających się nadużyć w przywłaszczaniu przez rozmaite osoby, szlachecką godnością niezaszczycone, prawa, samy tylko szlachcie służącego, brać prawo, na posiadanie włościan i dworskich ludzi pod rozmaitemi pozorami i za różnemi ze szlachtą tranzaktami, jakoto: plenipotencyami, kontraktami i rozmaitego rodzaju umowami i warunkami; przeto Rządzący Senat, biorąc to pod swoją rozagę i w niniejszey sprawie o wątpliwościach, napotkanych przez Kałuski Rząd Gubernialny przy rozpatrywaniu w tey sprawie o poddanych obywatelskich ludziach, dochodzących dla siebie wolności, z przyczyny znaydowania się ich u różnocyńców, prawa szlachestwa niemających, poczytuje za rzecz potrzebną, na rozwiązanie pytań tego Rządu wyrazić: 1) ód chociaż wielu właścicieli, mieszkających w bliskości miast, lub w samych miastach, oddawało przedtém poddanych swoich dworskich ludzi i włościan na służbę różnocyńcom, w jednych z temiż właścicielami mieyscach przebywającym, bez wszelkich piśmiennych świadectw, jedni z powodu pokrewieństwa i związków znajomości bezpłatnie, a drudzy za pieniężną opłatą, odbierając ją sami; lecz gdy to przeciwi się powszechnym kardynalnym prawom, wzbraniającym obywatelom uwalniać ludzi swoich dla wyżywienia się bez piśmiennych świadectw; a postanowieniem Rady Państwa, Naywyżey utwierdzone 10 sierpnia 1823 roku w 3cim punkcie dozwolono różnocyńcom trzymać u siebie na usługach poddanych obywatelskich ludzi, nie inaczej jak za ustanowionemi świadectwami i podług prawideł dla służ i robotników istniejących; co samo ponowiono i 2gim punktem Naywyżey utwierdzoney w dniu 12 maja 1824 roku Opinii Rady Państwa; przeto nie należy pozwalać różnocyńcom utrzymywać u siebie na służbie jakiegokolwiek bądź rodzaju ludzi bez piśmiennych świadectw; niepilnowanie się zaś dotąd tego prawidła przypisać należy naybardziej słabemu działaniu mieyscowey Policyi w wypełnianiu swojego obowiązku. I dla tego, jeżeli się gdzie odkryje i dowiedzionem będzie, że różnocyńcy i po wydaniu pomienionych naypoźniejszych dwóch postanowień Rady Państwa, mają u siebie na usługach poddanych dworskich ludzi i włościan bez ustanowionych piśmiennych świadectw, jedynie za pozwoleniem

ich obywateli i panów, tedy takowym dworskim ludziom i włościanom dawać wolność, a dzierżawców ich poddać ustanowionemu 7mym punktem opinii Rady Państwa 10 kwietnia 1823 roku o sztrafowaniu na tey samey osnovie, jak w opinii Rady Państwa 12 maja 1824 roku powiedziano o ludziach, mieszkających u różnocyńców na mocy rozmaitych tranzaktów między nimi a obywatelami. Mieyskim zaś i Ziemskim Policyom surowie ponowić, ażeby miały czułą baczość, iżby należący do obywateli włościanie i dworsey ludzie zgola nie byli dopuszczani do mieszkania bez piśmiennych świadectw u postronnych ludzi, oprócz swoich obywateli, pod własną Zwierzchności Policyiny odpowiedzialnością. 2re Jak tylko dworski człowiek albo włościanin, mieszkający u różnocyńca podpadać będzie pod jedno którekolwiek z prawideł, dających jemu prawo uwolnienia się od poddańskiego stanu, tedy rozumie się samo przez się, że razem z nadaniem jemu takowey wolności, i utrzymujący jego podlega osztrafowaniu, opinią Rady Państwa 10 kwietnia 1823 roku postanowionemu: gdyż wolność poddanemu człowiekowi naznacza się jedynie za to, że osoba nim władająca nie miała na to prawa, a sztraf nakłada się za nieprawne władanie, przeto jedno bez drugiego być nie może. Rozwiązawszy tym sposobem pytania Kałuskiego Gubernialnego Rządu, Rządzący Senat postanawia zalecić o tém temu Rządowi dla należytego wypełnienia; a żeby w podobnych zdarzeniach i wszędzie postępowano jednostaynie, tedy zalecić o tém i innym Gubernialnym Rządom ukazami, również przez ukazy dać wiedzieć PP. Ministrowi Skarbu, Zarządzającemu Ministerium Spraw Wewnętrznych, a do Nayświętszego Rządzącego Synodu i do wszystkich Departamentow i Powszechnych Zebrań Rządzącego Senatu przesać uwiadomienia. Stycznia 10 dnia 1828 roku. (Z 1go Departamentu.)

O jak nayrychleyszém wypełnieniu Senatskich ukazów, które zostają niewypełnione do roku 1827.

Rządzący Senat słuchali przełożenia P. Taynego Radzcy, Senatora, Zarządzającego Ministerium Sprawiedliwości i Kawalera, Xięcia Alexego Alexiejewicza Dołhorukowa, przeszłego grudnia 28 dnia, że P. Sekretarz Stanu Murawjew zakomunikował jemu, iż CESARZ JEGOMOŚĆ przy rozpatrywaniu wiadomości o nierozwiązanych sprawach w Rządzącym Senacie do 1827 roku, dostrzegł, iż jest wiele spraw takich, w których są oczekiwane zapotrzebowane uwiadomienia, czyli wiadomości, nawet od roku 1790 od Cywilnych Gubernatorów i Gubernialnych Sądowych mieysc, a które przez to w ciągu tylu lat uważają się za nieukończone w Senacie, Naywyżey zezwała, żeby o przyprowadzeniu ich, jak można prędzey, do końca, uczynione były od Rządzącego Senatu surowe zalecenia Cywilnym Gubernatorom i Sądowym mieyscom, z przyczyny których sprawy są wstrzymane; i żądane były jednocześnie o powodach tak długiey zwłoki objaśnienia. O takowey JEGO CESARSKIEY MOŚCI Naywyższej woli, P. Zarządzający Ministerium Sprawiedliwości przełożył Rządzącemu Senatowi dla należytego wypełnienia, przesyłając przy tém w kopii objawiony przez P. Sekretarza Stanu Murawjewa Naywyższy rozkaz PP. Ministrom i Głównym

nozarządzającym rozmaitemi władzami, 24 grudnia 1827 roku. Rozkazali: o wyrażonym Naywyższym JEGO CESARSKIEY MOŚCI rozkazie, dawszy wiedzieć od Senatu ukazami wszystkim Cywilnym Gubernatorom i Sądowym Urzędowym mieyscom, a także i Gubernialnym Rządcom, zalecić: ied żeby one wszystkie ukazy Rządzącego Senatu do 1827 roku zostające ze strony ich niewypełnionemi, wypełnili jak w nayrychlejszym czasie; i dla czego one dotąd zostawały niespełnionemi, przedstawili do tych Departamentow, Oddziałow i Powszechnych Zebrań Rządzącego Senatu, z których wyszły ukazy, na każdy z osobna objaśnienia, o przyczynach które zwlokły wypełnienie ich z należytym pośpiechem; że ażeby doniesli także Departamentom, Oddziałom i Powszechnym Zebraniom Rządzącego Senatu podług przynależności i o tych ukazach postanych 1827 roku, które nie mogą być teraz wypełnionemi i dla czego mianowicie wypełnienie to jest wstrzymane? O czém pisać ukazy, również przez ukazy dla wiadomości dać wiedzieć: PP. Ministrom, Wojennym Jenerał Gubernatorom, Wojennym Gubernatorom zarządzającym sprawami cywilnemi, Jenerał Gubernatorom i Naczelnikom miast; a do wszystkich Departamentow Rządzącego Senatu, ich Oddziałow, Powszechnych Zebrań i Nayświętszego Rządzącego Synodu postać wiadomienia. Stycznia 11 dnia 1828 roku (Z 1go Departamentu.)

O tém, w jakich zdarzeniach wykresłać z rachunku rozchodów summy, przeznaczone ze skarbu na pożyczkę rozmaitym osobom.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali przedstawienia P. Ministra Skarbu, iż Naywyższym ukazem w dniu 15 lutego 1824 roku, na imie P. Ministra Skarbu nastąpił, rozkazano: wydać ze Skarbu Państwa, między innemi, Waldayskiemu mieszczaninowi Andronowu, na naprawę opalonego domu 2000 rub. sposobem pożyczki na dziesięć lat, z tém, żeby akuratna opłata tej pożyczki włożona była na odpowiedzialność Waldayskiego Mieyskiego Magistratu i Nowogrodzkiego Cywilnego Gubernatora. Takowe pieniądze w tymże czasie asygnowane z Nowogrodzkiej Izby Skarbowey do wydania na rozporządzenie tamiecznego Cywilnego Gubernatora. Gdy wyrażone 2000 rub. podług wiadomości Izby Skarbowey okazują się nieopłaconemi, tedy na odniesienie się Pana Ministra o tém, z jakiey przyczyny są niewydane, Nowogrodzki Cywilny Gubernator z dnia 19 września 1827 roku uwiadomił, że z powodu okazanych na Andronowie uzyskań, Cywilny Gubernator, również Magistrat wspólnie z Horodniczym, nie zgadzają się na wydanie Andronowu na pożyczkę wyrażonych 2000 rub. z przyjęciem opłaty ich na swoją odpowiedzialność. Z tej okoliczności P. Minister wchodził 24 listopada 1827 roku z przedstawieniem do Komitetu PP. Ministrów, o tém: w jakich zdarzeniach wykresłać z rachunku rozchodów summy, przeznaczone ze skarbu na pożyczkę rozmaitym osobom? Teraz przez wypis z protokółów Komitetu PP. Ministrów 29 listopada i 13 grudnia 1827 roku zakomunikowano jemu dla wypełnienia, iż podług tego przedstawienia i podług postanowienia Komitetu, JEGO CESARSKA MOŚĆ w dniu 13 przeszłego grudnia, Naywyżey rozkazać raczył:

prawidła postanowione w Naywyżey konfirmowanej 9 marca 1824 roku Opinii Rady Państwa, względem rozmaitych rozchodów, zostających przez skarb Państwa niewypełnionemi, jakoto: pensy, płac i innych terminowych wypłat, rozciągnąć i do pożyczek ze skarbu Państwa, z tém, iż jeżeli summy, przeznaczone na pożyczkę, z powodu niepotrzebowania, lub niezłożenia w potrzebnym razie poręki, albo obligacyi, w ciągu dwóch lat od czasu przeznaczenia pożyczki nie będą wydane, tedy je wykreslać z liczby rozchodów. O tym Naywyższym rozkazie P. Minister Skarbu donosi Rządzącemu Senatowi dla zależącego od niego rozporządzenia. Rozkazali: o wyżej wypisanym JEGO CESARSKIEY MOŚCI Naywyższym rozkazie, dla powinnego, co do kogo będzie należało, w potrzebnym razie wypełnienia, zalecić wszystkim Izbowi Skarbowym i Expedycjom, Gubernialnym i Obwodowym Rządcom, Mieyscom Urzędowym i Woyska Dońskiego Woyskowej Kancellaryi, również PP. Ministrom, Wojennym Jenerał-Gubernatorom, Jenerał-Gubernatorom, Wojennym Gubernatorom zarządzającym sprawami cywilnemi, Cywilnym Gubernatorom, Naczelnikom miast, obwodowym Naczelnikom i Woyska Dońskiego Nakaźnemu Atamanowi, a do Nayświętszego Rządzącego Synodu, do wszystkich Rządzącego Senatu Departamentow i Powszechnych ich Zebrań przesłać wiadomienia. Stycznia 13 dnia 1828 roku. (Z 1go Departamentu.)

O przyjęciu pod Naywyższą JEY CESARSKIEY MOŚCI CESARZOWEY MARYI FEDOROWNY opiekę niektórych zakładów S. Petersburgskiej Magistratury Powszechney Opieki.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchali raportu Sanktetersburgskiego Wojennego Jenerał-Gubernatora, przy którym, przedstawując kopią Imiennego JEGO CESARSKIEY MOŚCI ukazu, w dniu 6 terazniejszego stycznia na imie jego wydanego, o tém, że JEY CESARSKA MOŚĆ CESARZOWA MARYA FEDOROWNA, zadość czyniąc żądaniu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, zezwała przyjąć pod Naywyższą SVOJĘ opiekę niektóre zakłady tutejszey Magistratury Powszechney Opieki, a mianowicie: Obuchowski szpital chorych z domem ludzi pomieszanego umysłu, Szpital ubogich i dom Sierot, i że zgodnie z żądaniem JEY CESARSKIEY MOŚCI, dla bezpośredniego zarządzania temi zakładami, pod Główném Naczelnictwem CESARZOWEY JEYMOŚCI, ustanawia się osobna Rada; donosi, że o spełnieniu tego uczyniono z jego strony należyte rozporządzenie. *W pomienionym ukazie wyrażono:* „Nayukochańsza Moja Rodzicielka, JEY CESARSKA MOŚĆ CESARZOWA MARYA FEDOROWNA, zadość czyniąc żądaniu Mojemu, oświadcza SVOJĘ zgodę przyjąć pod SVOJĘ opiekę niektóre zakłady tutejszey Izby Powszechney Opieki, a mianowicie: 1.) Obuchowski mieyski szpital chorych z domem pomieszanych na umyśle; 2) Szpital ubogich i 3) Dom Sierot. Zgodnie z żądaniem JEY CESARSKIEY MOŚCI, dla bezpośredniego zarządzania temi zakładami pod Główném Naczelnictwem CESARZOWEY JEYMOŚCI, powinna być osobna Rada. Rada ta składa się teraz: z Rzeczywi-

stego Tajnego Radcy Hrabiego Koczubeja, Was, Tajnego Radcy Willamowa, S. Petersburgskich: Cywilnego Gubernatora, Gubernialnego Szlacheckiego Marszałka i Głowy Miasta. Obowiązkiem tej Rady będzie trzymać się zezwoleń JEY CESARSKIEY MOŚCI co do porządku zarządzania temi zakładami, oddzielnie od innych zakładów tutejszey Magistratury Powszechney Opieki, przeznaczonemi pieniężnymi środkami z summ tej Magistratury. Rozkazuję wam uczynić należyte z waszey strony około wypełnienia tego rozporządzenia." Rozkazali: o wyrażonym Należytem wyższym JEGO CESARSKIEY MOŚCI rozkazie, dać wiedzieć wszystkim Gubernialnym i Obwodowym Rządom, Miejscom Urzędowym, PP. Minsitrom, Wojennym Jenerał-Gubernatorom, Wojennym Gubernatorom zarządzającym sprawami cywilnymi, Jenerał-Gubernatorom i Cywilnym Gubernatorom przez ukazy; a Najswiętszemu Rządzącemu Synodowi, wszystkim St. Petersburgskim i Moskiewskim Senat Departamentom przez uwiadomienia. Stycznia 18 dnia 1828 roku. (Z Igo Departamentu).

O prawidłach przewozu z jednego miasta do drugiego wódki.

Wedle ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat słuchał przedstawienia P. Ministra Skarbu, że Kostromska Izba Skarbowa z dnia 8 listopada 1827 roku przedstawia, iż Jurjewiecki Powiatowy Sąd mając objawienie podane od Zarządzającego Jurjewieckimi trunkowymi poborami kupca Matwiejewskiego o wydanie jemu jerlikow na przewóz wódki, przyjętey z Jurjewieckich magazynow, do miasta Makarjewa nad Unżą, 8 beczek miarą 556 $\frac{1}{2}$ wiader, a w 9 beczkach 400 $\frac{1}{2}$ wiader do Sokolskiej dystancyi także Makarjewskiego powiatu, dla zapobieżenia niedostatkow wódki w trunkowych domach podczas bezdroża, i znajdując, że trunkowe pobory w miastach Jurjewcu, Makarjewie i innych oddane są w dzierżawę Tytularnemu Radcy Karcowemu z kompanią; a w warunkach nie masz wyraźnego prawidła, ażeby na przewoz wziętey ze skarbowych magazynow z jednego do drugiego opatrywać dzierżawców jerlikami, wydawszy przeto żądane jerliki, prosił zalecenia Izby: czy powinien w przyszłości wydawać podobne jerliki? Izba Skarbowa, porównawszy tę okoliczność z warunkami, uznając wydawanie jerlikow za niezgodne z prawidłami, takowego wydawania na przyszłość zabroniła; lecz gdy mogą później zdarzać się podobne okoliczności, prosi więc rozwiązania: czy mogą odkupeczyki, mając w dzierżawie trunkowe pobory w rozmaitych miastach, ale w jednej gubernii, i przyjmując wódkę z jednego skarbowego magazynu, dostarczać do trunkowych domów drugiego miasta i powiatu? P. Minister

Skarbu, dostrzegając, że 66tym § warunkow na trunkowe odkupy w 29 Wielkorossyyskich guberniach postanowiono: przyjętą skarbową wódkę odkupeczyki, wywołac tegoż samego dnia z magazynu, rozwożąc sami swoim kosztem, jak do trunkowych domów i innych przeznaczonych dla prze-daży mieysce, tak też do własnych swoich składow; a w 156 §: że rozwożenie z własnych magazynow wódki do domow trunkowych odbywa się bez jerlikow, wydawanie zaś onych z Powiatowego Sądu §§ 155 i 156 ustanowione tylko na przedmiot przewozu z gorzelni wódki do mieysc przeznaczenia, znajduje: 16d, że przewóz do trunkowych domow wódki, przyjętey ze skarbowych magazynow przez powiat w dzierżawie innego odkupeczyka będący bez jego zgody rozwiązany bydź nie może, ponieważ za dozwoleńiem tego, sąsiedni odkupeczykowie koniecznie musieliby z uciążliwością dla siebie powiększyć dozór nad przewozem takowych trunkow, z powodu ciągłej obawy, żeby pod tym pozorem nie działo się przemycanie z uszczerbkiem dla trzymanych przez nich trunkowych poborow; i powtóre, że przeciwnie, jeżeli przyjętą ze skarbowych magazynow wódkę będzie potrzeba przewozić do trzymanych przez tegoż odkupeczyka powiatow, które graniczą z sobą i żadnym ustronnym odkupem nie są oddzielone, tedy dla dopuszczania tego przewozu zgodnie z 156 § warunkow bez jerlikow żadna szczególna przeszkoda nie zachodzi: gdyż przyczyny w pierwszym punkcie wymienione, w obecnym stanie rzeczy mieysca mieć nie mogą. Lecz że 61 i 95 §§ włożono obowiązek na odkupeczykow wybierać ze skarbowych magazynow regularnie i w naznaczonym terminie miesięczną proporcją wódki, przeznaczoną poszczególnie dla każdego miasta z powiatem, przeto uznaje za rzecz potrzebną, przy rozwiązaniu wyżej pomienionej okoliczności, zalecić wszystkim Izdom Skarbowym 28 Wielkorossyyskich Gubernii i Kaukazkiego Obwodu, ażeby spełnienia tego naysurowiey pilnowały, nie dopuszczając zgody naymniejszey odmiany lub powolności. O czém P. Minister Skarbu przedstawia też na dalsze rozpatrzenie Rządzącego Senatowi. Rozkazali: uznając wyżej wyrażoną opinią P. Ministra Skarbu za zgodną z prawidłami, dać wiedzieć o niej dla należytego w potrzebnym razie wypełnienia 28 Wielko-Rossyyskich Gubernii i Kaukazkiego Obwodu Izdom Skarbowym, Gubernialnym i Obwodowym Rządom ukazami, również przez ukazy zawiadomić i P. Ministra skarbu; do Najswiętszego zaś Rządzącego Synodu i do wszystkich Rządzącego Senat Departamentow i Powszechnych ich Zebrań przesłać uwiadomienia. Stycznia 17 d. 1828 roku. (Z Igo Departamentu.)

*Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Litewskiego Wojennego Gubernatora.
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.*

w Drukarni Redakcyi.